

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8204/05

כבוד הנשיאה ד' ביניש
כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
כבוד השופט א' גרוניס
כבוד השופטת מ' נאור
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט ס' גובראן
כבוד השופטת א' חיות

העותרים: 1. האגודה לזכויות האזרח בישראל
2. מוקד סיוע לעובדים זרים

נגד

המשיבים: 1. ממשלת ישראל
2. שר הפנים

עחירה למת: צו על תנאי

תאריך הישיבה: ט"ו בתמוז התשס"ז (01.07.2007)

כשם העותרים: עו"ד מיכל פינצ'וק; עו"ד דן יקיר

בשם המשיבים: עו"ד יוכי גנסיך

פסק-דין

1. מאז הגשת העתירה המקורית שהופנתה כנגד החלטת הממשלה מס' 3807 מיום 26.6.2005 טופל העניין נשוא העתירה מחדש על ידי שר הפנים וממשלת ישראל. ביום 18.6.2006 נעשה צעד נוסף על ידי ממשלת ישראל כדי לפתור את העניין ההומניטרי שיש בקביעת מעמדם של ילדי מהגרי עבודה, וזאת על ידי קביעת קריטריונים להענקת רשיון לישיבת קבע להם ולמשפחותיהם. כך נתקבלה החלטה מס' 156 של הממשלה אשר הקלה נוספות עם המבקשים אך קבעה כתנאי סף למתן המעמד המבוקש, כי כניסתם הראשונה של הורי הילדים לישראל היתה כדין. החלטה מס' 156 אכן נקבעה במגמה להקל על הילדים ומשפחותיהם, אשר הרחקתם מהארץ תהווה בשבילם "הגליה תרבותית". כנגד תנאי הסף הנוגע לכניסה הראשונה של ההורים לישראל הופנתה העתירה המתוקנת שהגישו העותרים שלפנינו

